

BIJSCHRIFT



SCAN MIJ



Hand
geschreven
wensen komen
dichter bij
mensen

Uitgeverij Muurkranten - Monnikenwerve 1 - 8000 Brugge
Redactie: Jef Maessens - Mark Van der Vuerde - Antoon Vandepitte - Erik Vermeir - Lotte Vermeir - Heidi Gertynse - ©UM - Jaar 1247

De schare vaste lezers van dit bijchrift zijn al langer vertrouwd met het uitstelgedrag van de schrijver dezes. Hun geduld wordt vaak op de proef gesteld, waarvoor mijn oprechte excuses en dank. Maar over naar de orde van de dag!

Hetzelfde uitstelgedrag geldt mutatis mutandis voor het schrijven van mijn kerst- en nieuwjaarswensen. De deadline is perfect bekend maar toch komt het er niet van. Een mogelijke verklaring (of uitvlucht) is het gebrek aan schrijfroutine. Ik en bij uitbreiding men is het eenvoudigweg niet meer gewoon om een balpen vast te nemen en aan een vlot tempo letters op papier te zetten. Typen: al wat je wilt. Sms'en lukt ook nog aardig – niet zoals tieners die razendsnel met twee duimen berichtjes tokkelen maar toch. Maar echt schrijven? Ho maar. Bovendien ben ik gezegend met een erg authentiek en quasi onnavolgbaar handschrift – als meest beleefde reactie werd ooit linkshandigheid geopperd – ik wil mij hierbij bij alle linkshandigen verontschuldigen voor elk stereotiep (voor)oordeel. Een iets minder omfloerste vergelijking is die met de licht onzekere productie van een achtjarige. En de meest spontane commentaren bevatten gewoonlijk de woorden krabbels of hanepoten.

Ter zake! Ondanks deze bezwaren blijf ik ervan overtuigd dat handgeschreven wensen wel degelijk een meerwaarde inhouden. Het feit alleen dat iemand de moeite doet om ook maar enkele woorden neer te pennen getuigt van een persoonlijke betrokkenheid. Als die gedachten dan nog eens zowel naar vorm als naar inhoud op een esthetische manier neergezet worden dan heb je een document in handen om te koesteren en bewaren. De schoonheid, lengte of vorm zijn echter niet van het grootste belang – wel de oprechte uitdrukking van waarachtige, gemeende wensen. Ik troost mijzelf met de gedachte dat de bestemming misschien weliswaar met een zucht maar ook met een glimlach om de lippen mijn schrijfsels probeert te ontcijferen. Omdat zij of hij weet dat ik hen met mijn schutterige letters niets dan het beste wil toewensen.

LUDWIG VANDERBEKEN